

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА**

**МАТЕРІАЛИ
І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ «АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОГО
ВИХОВАННЯ І СПОРТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ»**

**MATERIALS
I INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE «ACTUAL PROBLEMS OF PHYSICAL
EDUCATION AND SPORT IN MODERN CONDITIONS»**

Дніпропетровськ 2015

УДК 796.01 (06)

ББК 75.1я431

М 34

Друкується за планом Міністерства освіти і науки України

Відповідальний редактор:

Ніколенко В.А., в.о. зав. кафедри фізичного виховання та спорту ДНУ ім.О.Гончара

Редакційна колегія:

Клапчук В.В., доктор медичних наук, професор.

Приходько В.В., доктор педагогічних наук, професор.

Бачинська Н.В., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент (відповідальний секретар).

Пічурін В.В., кандидат медичних наук, доцент.

Горпинич О.О., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент.

Головійчук І.М., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент.

A Актуальні проблеми фізичного виховання і спорту в сучасних умовах: Матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції. – Дніпропетровськ, 2015. – 388 с.

A Actual problems of physical education and sport in modern terms: Materials of International scientific-practical conference. – Dnepropetrovsk, 2015. – 388 p.

Збірник містить матеріали, що розкривають шляхи вирішення актуальних проблем фізичного виховання і спорту в сучасних умовах.

The collection contains materials that reveal the ways of solving the urgent problems of physical education and sport in modern conditions.

Кафедра фізичного виховання та спорту, Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара, пр-кт Гагаріна, 72, м. Дніпропетровськ, 49010.

© Тексти авторів

© Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара, 2015

Михалюк Є.Л., Малахова С.М. Переваги та недоліки проб з фізичним навантаженням для оцінки функціонального стану учнівської молоді.....	202
Мінжоріна Ірина, Марчик Валентина, Василенко Вадим. Вивчення проблем харчування студентів.....	207
Мифтахутдинова Д.А., Маликова А.Н., Маликов Н.В. Современные подходы к совершенствованию специальной подготовленности спортсменок высокой квалификации в академической гребле.....	209
Молибоженко Владислав, Присяжная Мария. Использование спортивных гаджетов.....	213
Николенко Л.В., Кучеренко А.А., Николенко В.А. Анализ мотивации к двигательной активности студентов ДНУ и ДМА.....	217
Одинець Т.Є., Єрлик К.В. Особливості впливу фізичної реабілітації на показники якості життя хворих на гепатит на стаціонарному етапі лікування.....	219
Онопрієнко О.М., Онопрієнко О.В., Биченко В.І. Нетрадиційні форми фізичної культури в країнах ближнього та дальнього зарубіжжя.....	220
Опанасюк Федір, Скорий Остап, Москаленко Олександр. Аналіз впливу фізкультурно-оздоровчої діяльності на стан здоров'я студентів.....	226
Ороховский Валентин. Анатомо-хирургическое подтверждение преждевременного старения молодежи и профилактика процесса за счет двигательной активности.....	231
Ороховский Валентин. Физическая реабилитация при бедренных грыжах.....	234
Павленко В.О., Павленко Т.В. Екстенсивне відтворення зростання освітнього рівня працівників у галузі фізичного виховання.....	241
Петришин Олександр. Теоретичні засади та практичні технології професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих медичних навчальних закладів.....	247
Пильненький Володимир, Козубенко Олександр, Ткаченко Юрій, Олена Демидова. Особливості організації оздоровчого тренування студентської молоді.....	253
Письменна Олена, Шутько Віктор. Рівень функціональної готовності студентів медиків до фізичного виховання в нових умовах навчання.....	257
Пічурін Валерій. Фізичне виховання як засіб підготовки особистості до професійної праці.....	260
Пічурін В.В., Денисенко А.А. Соціально-психологічна реабілітація як складова реабілітаційного процесу. Особливості соціально-психологічної служби ДНУ ім. О. Гончара.....	262
Пічурін Валерій, Пічурін Віктор. Психологічна і психофізична специфіка роботи на залізничному транспорті як чинник змісту фізичного виховання у залізничних вузах.....	265
Піонтковський Дмитро. Специфіка розвитку психофізіологічних функцій організму дітей молодшого шкільного віку, які займаються ВМХ-гасе.....	270
Плошинська А.А. Авторитет викладача на заняттях з фізичного виховання у вищих навчальних закладах.....	272

Софій (голова), І. Єрмаков (керівник авторського колективу і науковий редактор) та ін. – К.: Контекст, 2000. – 336 с.

8. Харламов И.Ф. Педагогика. – М.: Высшая школа, 1990. – 576с.

9. Широкова Е.Ф. Педагогическая технология — важный компонент профессиональной подготовки современного учителя. — М.: Педагог, 1998.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА ПРАКТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Петришин Олександр

ВНДЗУ («УМСА») м. Полтава

Анотація: Автор статті розглядає професійно-прикладну підготовку студентів-медиків як процес навчання, який збагачує індивідуальний фонд професійно корисних рухових умінь і навичок, виховання фізичних і безпосередньо пов'язаних із ними здібностей, від яких прямо або опосередковано залежить професійна працездатність майбутніх лікарів.

Означене актуалізує необхідність вдосконалення програм професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих медичних навчальних закладів з обґрунтуванням оздоровчо-тренувальної технології фізичного виховання майбутніх лікарів, заснованої переважно на використанні ігрових видів спорту.

Ключові слова: професійно-прикладна фізична підготовка, теоретичні засади, практичні технології, студенти, вищий медичний заклад.

Annotation: The author of the article examines the professionally applied preparation of students-physicians as process of studies, which enriches an individual fund professionally useful motive abilities and skills, education of physical and directly related to them capabilities on which the professional capacity of future doctors depends straight or mediated.

The marked актуалізує the necessity of perfection of the programs of the professionally applied physical preparation of students of higher medical educational establishments with the ground of health-improvement-training technology of physical education of future doctors, based mainly on the use of playing types of sport.

Keywords: professionally applied physical preparation, theoretical principles, practical technologies, students, higher medical establishment.

Постановка проблеми. Протягом останніх десятиліть значно активізувалася робота з упровадження професійно-прикладної фізичної підготовки в систему фізичного виховання студентів. Накопичений у цій галузі досвід дозволяє визначити основні методичні положення та практичні технології, що сприяють вирішенню питання про правильний вибір принципів, методів, засобів і форм ППФП, необхідних для реалізації цього найважливішого розділу фізичного виховання майбутніх лікарів.

Ми погоджуємося з думкою А. Пустового зі співавторами про те, що ППФП студентів повинна базуватися на загальній фізичній підготовці, тобто спрямовуватися на досягнення мінімально необхідної готовності людини до праці взагалі, безвідносно до особливостей умов і характеру праці представників тієї чи іншої професії. Тому при вирішенні конкретних завдань фізичного виховання майбутніх фахівців завжди слід пам'ятати, що загальна фізична підготовка є необхідною основою, фундаментом ППФП, хоча особливості

умов та характеру праці представників різних професій вимагають різного підходу при визначенні змісту ППФП, виборі професійно прикладних засобів такої підготовки [10].

Аналіз наукової літератури дає підстави стверджувати, що основним засобом ППФП студентів є фізичні вправи. Вони відбираються з багатого арсеналу основних, підготовчих і спеціальних вправ, відповідних видів спорту, лікувальної фізкультури та відображають характер майбутньої трудової діяльності.

Вивчення спеціальної літератури засвідчує, що при відборі засобів для ППФП майбутніх фахівців керуються певними принципами. По-перше – це принцип максимальної реалізації завдань ППФП; по-друге – принцип адекватності найбільшого «перенесення» якостей і навичок. Перший принцип передбачає, що вибрані засоби максимально забезпечують вирішення спеціальних завдань з підготовки спеціаліста конкретного фаху; другий – передбачає використання таких впливів, що найбільше сприяють формуванню професійно важливих якостей і навичок [2].

Практична реалізація програми ППФП в кожному навчальному закладі і, зокрема, медичному, має свої конкретні особливості, які кожен студент має чітко уявляти.

Нажаль, у сучасній системі вищої освіти, у сфері фізичного виховання студентів упроваджуються технології, які орієнтують кафедри фізичного виховання на формалізовану систему управління, де студентам відведено роль пасивних учасників. Нині практичні заняття з фізичного виховання (обов'язкові) скорочено до мінімуму, який становить два заняття (4 години) на тиждень у перші два роки навчання. Починаючи з третього курсу, ці заняття, як правило, відносять до факультативних (необов'язкових). Численні публікації науковців свідчать, що за такої організації фізичного виховання марно сподіватися навіть не на розвиток професійних якостей, а на збереження наявного рівня фізичного стану, здоров'я студентів, підвищення їхньої зацікавленості в заняттях [5].

Відтак, як зазначає Б.Семенів, фізичне виховання в системі вищої освіти повинно спиратися на нові технології викладання, що дасть змогу забезпечити професійну фізичну й психофізіологічну готовність студентів до виконання професійних обов'язків [13].

Під «технологією» ми розумітимемо «проект певної педагогічної системи, що реалізується на практиці; це змістова техніка реалізації навчально-виховного процесу» [1]. Отже, технологія ППФП розглядатиметься нами як окрема методика використання сукупності засобів і методів, спрямованих на розвиток, удосконалення і підтримку професійно значущих психофізичних якостей і рухових навичок майбутнього лікаря.

Отримані результати дослідження. На наш погляд, уніфікована методика професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих медичних навчальних закладів в Україні представлена в типовій навчальній програмі з фізичного виховання для ВНЗ медичного профілю III-IV рівнів акредитації (2009)[15]. Її детальний аналіз дозволяє стверджувати, що програма складається з двох навчальних та чотирьох змістових модулів. Модуль 1 спрямований на розвиток фізичних якостей студентів (сили, швидкості, гнучкості, витривалості, координаційних здібностей), тобто – на загальній фізичній підготовці майбутніх лікарів. Завдання ППФП побіжно розв'язуються при вивченні змістового модулю 2 «Засоби підвищення фізичної підготовленості, фізичної працездатності і функціонального стану». Це забезпечується в процесі оволодіння студентами матеріалу з основ дозування фізичних вправ, оволодіння основами відновлення фізичної працездатності засобами фітнес-тренінгу, розвитку анаеробних та аеробних можливостей організму тощо. У рамках вивчення модулю 2 «Удосконалення та застосування в оздоровчих цілях та професійно-прикладній підготовці рухових дій, навиків і вмінь» передбачається вивчення теоретичного матеріалу та оволодіння практичними навичками ППФП: у студентів формується поняття про професійно-прикладну підготовку,

а також уміння складати комплекси вправ для її підвищення на основі матеріалу з гімнастики і, зокрема ритмічної (загальнорозвивальних, стройових, дихальних вправ, комбінацій степ-аеробіки) легкої атлетики (стрибок у довжину, біг на короткі, середні, довгі дистанції,), спортивних ігор (баскетбол, футбол, волейбол).

Кінцева мета програми спрямована на формування у студентів необхідних прикладних навичок:

- оволодіти технікою виконання основних рухових навичок та умінь;
- вміти скласти комплекси ранкової гігієнічної гімнастики, фізкультурної паузи і хвилинки, комплекс фізичних вправ, що направлений на зміцнення м'язового корсету; комплекси фізичних вправ, які сприяють розвитку гнучкості, швидкості, загальної витривалості та сили, комплекси фізичних вправ для відновлення працездатності розумової втоми.
- оволодіти навичками самоконтролю за реакціями організму на фізичне навантаження;
- закласти основи здорового способу життя, поліпшення рівня життя та профілактики порушення функцій в процесі життєдіяльності;
- знати основи організації і методики найбільш ефективних видів і форм раціональної рухової діяльності й уміння застосувати їх на практиці у своїй фізичній активності;
- знати основи методики оздоровлення і фізичного удосконалювання традиційними і нетрадиційними засобами і методами фізичної культури;
- знати основи професійно-прикладної фізичної підготовки і вміти застосовувати їх на практиці;
- знати основи фізичного виховання різних верств населення;
- вміти застосовувати систематичне фізичне тренування оздоровчої або спортивної спрямованості;
- виконання тестів професійно-прикладної фізичної підготовленості.

Суттєво доповнює зміст ППФП студентів вищих навчальних закладів програма дисципліни за вибором «Фізичне виховання і здоров'я» (2009) [14]. Вона складається з 6 модулів, кожен з яких містить 2 змістові модулі. На професійно-прикладну фізичну підготовку студентів спеціальності 7.110101 «Лікувальна справа», 7.110104 «Педіатрія», 7.110105 «Медико-профілактична справа», 7.110110 «Медична психологія» відведено 2 модулі : модуль 5 «Розвиток фізичних якостей професійно-прикладної фізичної підготовки» та модуль 6 «Удосконалення професійно-прикладних навиків». Узагальнення змісту вказаних модулів дає підстави визначити основні напрями (засвоєння прикладних вмінь і навиків, розвиток м'язів тулуба, верхніх і нижніх кінцівок, удосконалення точності рухів та диференціації м'язових зусиль, формування умінь складати індивідуальні прикладні програми розвитку координаційних здібностей і прикладних фізичних якостей) та засобів (атлетичні та гімнастичні вправи, бігові, стрибкові, танцювальні вправи, командні естафети, рухливі та спортивні ігри – футбол, футзал, міні-футбол, баскетбол, волейбол) ППФП майбутніх лікарів.

Таким чином, традиційні програми навчальної дисципліни «Фізичне виховання» для студентів вищих медичних навчальних закладів узагальнено являє чітку систему ППФП майбутніх лікарів. Формування професійно-прикладних фізичних навичок відбувається у

тісному взаємозв'язку із загальною фізичною підготовкою і містить широкий арсенал засобів фізичного виховання, спрямованих на вдосконалення та підтримку фізичного розвитку й фізичної працездатності майбутнього фахівця.

Аналіз наукової літератури засвідчив, що поряд із традиційними технологіями ППФП в практику підготовки студентів-медиків упроваджуються й альтернативні авторські методики. Так, вітчизняна дослідниця А. Дяченко розробила й апробувала програму професійно-прикладної фізичної підготовки студентів-стоматологів [4]. Для формування професійно важливих фізичних якостей та фізичної підготовленості майбутніх лікарів-стоматологів науковець пропонує у навчальному процесі витратити не менше 182 годин щорічно, використовуючи такі засоби: вправи, спрямовані на розвиток загальної витривалості (не менше 78 годин), спеціальної (статичної) витривалості (не менше 36 годин), координації точних рухів (не менше 34 годин), спеціальні засоби вдосконалення уваги, пам'яті й мислення в специфічних умовах діяльності (не менше 34 годин). Російський дослідник В. Павлов дійшов висновку, що неперервна багаторівнева ППФП в системі фізичного виховання студентської молоді має особливе значення у сфері навчання майбутніх фахівців-стоматологів (терапевт, ортопед, хірург). Науковець експериментально довів, що здатність до управління відтворенням точності руху (моторна пам'ять), а також можливості опорно-рухового апарату лікарів-стоматологів до виконання складно-координованих рухів при тривалих статичних навантаженнях можуть удосконалюватися шляхом використання спеціальних фізичних вправ у процесі групової та індивідуальної роботи з використанням технічних засобів навчання (тренажерів) у комплексній системі «медико-біологічний лицей – медичний університет – інтернатура – ординатура – аспірантура» [9, с. 6]. О. Селюжицькою розроблена методика фізичного виховання, що сприяє підвищенню фізичного стану студенток медичного вузу з низьким рівнем мотивації до фізкультурної діяльності, а також їх професійної готовності. Для розвитку пізнавальних здібностей дослідниця рекомендує використовувати такі засоби і методичні прийоми: підготовка мультимедійних інформаційних засобів, вікторини, бесіди. Це сприяє формуванню усвідомленої необхідності використання фізичної культури для подальшої успішної трудової діяльності з урахуванням умов праці та специфіки рухового режиму фахівця. Так, практичною основою розвитку необхідних особистісних якостей студентів-медиків є регулярне привчання до обов'язкової реалізації тренувальних програм і змагальних установок; системне введення додаткових труднощів; послідовне посилення функції самовиховання [12, с. 113-114].

Дослідник В. Мандріков розробив зміст навчальних занять (лекційний курс, методико-практичні та елективні матеріали, навчально-дослідна робота студентів) з урахуванням специфіки майбутньої лікарської практики. Поєднання теоретичних та практичних занять дозволило авторові підвищити інтерес студентів до навчального процесу з фізичної культури, стимулювало набуття навичок організації здорового способу життя, сприяло формуванню професійно-прикладних знань умінь і навичок, фахової підготовки майбутніх лікарів, котрі навчилися використовувати методики фізичної культури як ефективний засіб професійної діяльності [8, с. 74].

У дисертаційному дослідженні М. Бобирєвої наголошується, що в професійній діяльності лікарів (хірург, стоматолог, фармацевт, офтальмолог, отоларинголог, педіатр, мануальний терапевт, патологоанатом та ін.) відсутні тотальні витрати м'язових зусиль, натомість важливу роль мають локальні рухи, зростають вимоги до екстреної переробки значного обсягу сенсорної інформації та необхідності виконання психомоторних реакцій. Такі специфічні умови роботи, на думку автора, вимагають від лікаря досить високого рівня статичної витривалості м'язів рук і тулуба, координації кистей і пальців рук при відносній нерухомості нижніх кінцівок, що є лімітуючими факторами високої працездатності. Дослідниця переконана, що побудова навчального процесу на основі розробленої нею методики з використанням елементів аеробіки, волейболу та хатха-йоги разом з

комплексним контролем показників фізичного та функціонального стану студенток основного та спеціального навчальних відділень дозволяє оптимізувати процес фізичного вих.

У контексті нашого дослідження заслуговує на увагу методика, запропонована Є. Самсоною. На її думку, в зв'язку з малою рухливістю студентів-медиків та їхнім значним розумовим навантаженням, необхідно створити умови проведення занять з фізичного виховання протягом усього навчання в вузі з 1 по 6 курси щонайменше раз на тиждень у формі секційних занять. У виборі засобів науковець радить враховувати характер і умови праці майбутнього лікаря відповідно до спеціалізації. Так, у ППФП стоматологів, повне робоче положення протягом дня котрих характеризується статичним станом та обладнанням, що використовується (бормашина потужністю 3000 обертів), важливо розвивати статичну витривалість, дрібну моторику, точність виконання сформованих рухів, стійкість вертикальної пози тощо засобами кульової стрільби. У фізичному вихованні студентів лікувального та педіатричного факультетів, на думку дослідниці, необхідно розвивати такі спеціальні фізичні якості, як увага, координація рухів, швидкість реакції, стійкість до несприятливих факторів навколишнього середовища та ін. у процесі занять легкою атлетикою (біг, ходьба, кроси), лижним спортом, плаванням, гімнастикою, спортивними іграми (волейбол, баскетбол, теніс), а також спеціально-прикладними видами спорту (зимовий поліатлон, аеробіка, фітбол). Студентам фармацевтичних та лікувально-профілактичних факультетів необхідно вдосконалювати такі психофізіологічні якості: загальна витривалість, уміння керувати м'язовим навантаженням, емоційна стійкість, впевненість, комунікативні навички, точність окоміру. З цією метою дослідниця радить застосовувати широкий арсенал методів (колового тренування, змагальний та ігровий, аутотренінг, саморегуляція) та засобів (спортивні ігри – волейбол, баскетбол, міні-футбол; йога, пілатес, плавання, крос-походи, спортивне орієнтування, дартс, стрільба з луку, триатлон, літне багатоборство, фітбол, BOSU та ін.) [11].

Не стоять осторонь проблеми, що розглядається, і викладачі вітчизняних медичних вишів. Зокрема, наголосимо на методиці ППФП, розробленій професорсько-викладацьким складом Української медичної академії м. Полтави – П Губкою, О. Лупало, С.Копчиковою. Науковці пропонують використовувати в процесі професійно-прикладної фізичної підготовки студентів-медиків такі види вправ:

- 1) вправи на розвиток спеціальних рухових якостей і груп м'язів, які несуть основну напругу в процесі професійної діяльності.
- 2) вправи для розвитку спеціальних психофізіологічних якостей, необхідних у професійній діяльності студентів-медиків (у жінок – вправи на розвиток загальної витривалості, у чоловіків – вправи загальної фізичної підготовки, дихальні вправи, вправи на розвиток психофізичних якостей);
- 3) вправи для зняття різного роду навантажень, підвищення розумової працездатності й емоційного стану (вправи на розвиток аеробної витривалості, здатності дозувати зусилля, стійкість уваги і її здатність до переключення) [3, с. 57].

Ми погоджуємося з думкою цих вчених про те, що ППФП студентів вищих медичних закладів має спрямовуватись на підтримку рухової активності, формування здорового способу життя, психофізіологічної підготовленості майбутніх лікарів.

Висновки та перспективи подальших розробок у даному напрямку. Таким чином, аналіз науково-методичної літератури засвідчив, що у вітчизняному та зарубіжному освітньому просторі успішно впроваджуються та функціонують авторські методики професійно-прикладної фізичної підготовки студентів медичних вищих навчальних

закладів. Здебільшого вони базуються на використанні новітніх та нестандартних методів і засобів фізичного виховання. Утім, як засвідчують численні дослідження, у вищих навчальних закладах України, і, зокрема, медичних, професійно-прикладна фізична підготовка не знайшла достатньо широкого застосування. Означене актуалізує необхідність вдосконалення програм професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих медичних навчальних закладів з обґрунтуванням оздоровчо-тренувальної технології фізичного виховання майбутніх лікарів, заснованої переважно на використанні ігрових видів спорту.

Література:

1. Беспалько В.П. Слагаемые педагогической технологии /В.П.Беспалько – М.: Педагогика, 1989. – 192 с.
2. Бобырева М. М. Совершенствование методики профессионально-прикладной физической подготовки студентов медицинских вузов: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки, оздоровительной и адаптивной физической культуры» / Бобырева М. М.– Алматы, 2008. – 27 с.
3. Губка П.І. особливості взаємозв'язків сонографічних параметрів серця з антропосоматотипологічними показниками і компонентним складом маси тіла здорових міських дівчат мезоморфного соматотипу / П.І.Губка, О.В. Лупало, С.Г. Копчикова // Світ медицини та біології. – 2012. – № 1. – С. 55 – 58.
4. Дяченко А. П. Профессионально-прикладная физическая подготовка студентов-стоматологов [Текст] : дис. ... канд. пед. наук : 24.00.02 / Дяченко Анжела Петрівна. – К., 1997. – 185 с.
5. Мудрік В. І. Теоретична професійно-прикладна підготовка студентів / В. Мудрік // Теорія і практика фізичного виховання: Науково-методичний журнал №1 –2 / Спеціальний випуск за темою: Здоров'є і освіта: проблеми та перспективи. – Донецьк: ДонНУ, 2006. – С. 438–442.
6. Мудрік В. І. Організаційно-методичні основи фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів: монографія / Мудрік В. І., Леонов О. З., Мудрік І. В., Ільченко А. І., Козак Є. П. // За ред... В. І. Мудріка. – К.: Педагогічна думка, 2010. – 192 с.
7. Мандриков В.Б. Технологии оптимизации здоровья, физического воспитания и образования студентов медицинских вузов: монография / В.Б. Мандриков. – Волгоград : ВГТУ, 2001. – 332 с.
8. Мандриков В. Б. Методология профилирования физического воспитания студентов в медицинских вузах: дис. ... доктора пед. наук. 13.00.04 / Виктор Борисович Мандриков. – Волгоград, 2002. – 110 с.
9. Павлов В.И. Педагогическая система физической подготовки врача-стоматолога / Павлов В. И . дис. канд. пед. наук спец. 13.00.08 «Теория и методика профессионального образования». –Саратов, 2000. - 145 с
10. Пустовой А.П., Скачков Н.Г. Царева М.Г.. Профессионально-прикладная физическая подготовка студентов высших учебных заведений: учебно-методическое пособие / ГОУВПО СПбГТУРП.- СПб., 2008.- 60 с.

11. Самсонова Е.А. Профессионально-прикладная физическая подготовка среди студентов медицинского университета [Электронный ресурс]. – Режим доступа <http://sci-article.ru/stat.php?i=1403452176>.

12. Селюжицкая Е. Н.. Методика повышения физического состояния студенток медицинского вуза, имеющих низкий уровень мотивации к физической деятельности : диссертация кандидата педагогических наук : 13.00.04 / Селюжицкая Елена Николаевна; [Место защиты: Дальневост. гос. акад. физ. культуры] - Хабаровск, 2008 - Количество страниц: 154 с. ил. Хабаровск, 2008 154 с.

13. Семенів Б. Обґрунтування змісту професійно орієнтованої фізичної підготовки студентів факультету харчових технологій / Б. Семенів // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки ; [редкол.: А. В. Цьось та ін.]. – Луцьк, 2012. – № 2(18). – С. 191-194.

14. Фізичне виховання та здоров'я: програма навчальної дисципліни (курс за вибором) для студентів вищих медичних навчальних закладів I-IV рівнів акредитації. – Київ, 2009. – 46 с.

15. Фізичне виховання: Типова програма навчальної дисципліни для студентів вищих медичних навчальних закладів I-IV рівнів акредитації. – Київ, 2009. – 30 с.

УДК796.015 59

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧОГО ТРЕНУВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Пильненький Володимир, Козубенко Олександр, Ткаченко Юрій, Демидова Олена

Миколаївський національний університет ім. В.О. Сухомлинського

Анотація. В статті розглянуті питання умов організації оздоровчого фізичного виховання студентської молоді на сучасному етапі вищої освіти.

Ключові слова: фізичне виховання, контроль у фізичному вихованні, організація і методи оздоровчого тренування студентів.

Abstract. The article deals with the issue of improving the conditions of physical education students at the present stage of higher education.

Key Words: physical education, physical education control, organization and methods of improving training students.

Постановка проблеми. У ХХІ столітті поширеність серцево-судинних захворювань, які пов'язані переважно із недостатнім обсягом та інтенсивністю рухів, набула характеру епідемії. Їх профілактика є загальнонаціональною проблемою у кожній економічно розвиненій країні. В останній час з'явилося багато даних, які підтверджують, що здоров'я людини лише на 10% може бути гарантовано закладами охорони здоров'я, а на 90% залежить від досягнутого людиною рівня фізичної підготовленості (РФП) і способу її життя [2,9].

Сьогодні бракує фундаментальних досліджень, які б вирішували проблему покращення стану здоров'я за допомогою методів комплексного впливу різних засобів